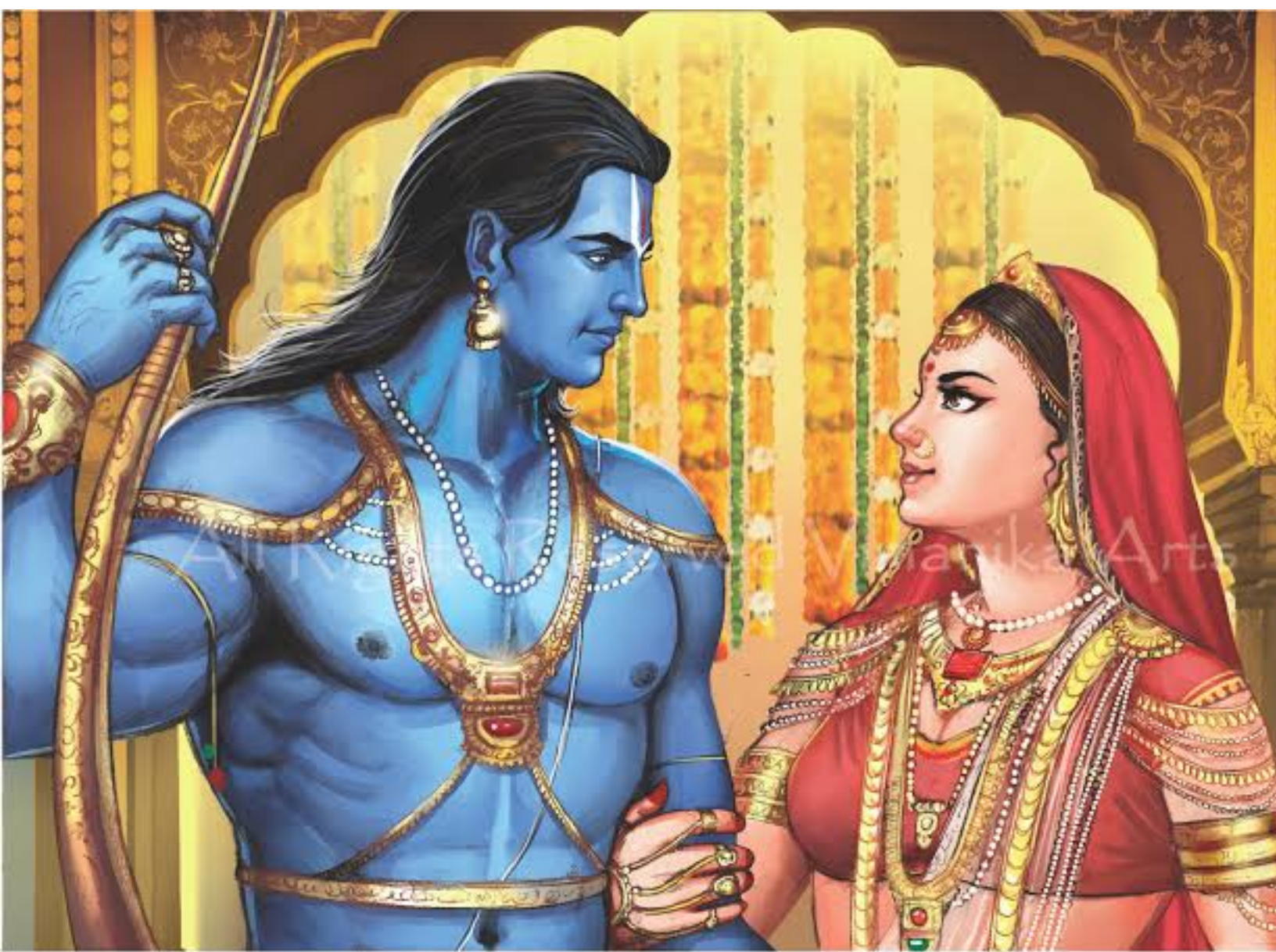

श्रीराम प्रपन्न गीता

श्रीसीतारामरसिकेभ्यो नमः । ।

वैदेहात्रिवशिष्ठकौशिकगुरुव्यासेशशेषांगदब्रह्मागस्त्यतदिशिष्यसुर
थप्राचेतसादित्यजान् ।

भारद्वाजकुमारनारदहनुमज्जाम्बवद्गदघपान् वंदे राम रनान्
विभीषणायुतान् सर्वान् नन्याश्रयान् । । १ । ।

श्रीश्रुतयः ऊचः-

ब्रह्मेति पठ्येत स्वामिन् र्यद्रुपं परमाद्भुतं ।
तत् सर्वम् अस्माकम् त्वं देव वरदेश्वर । । २ । ।

श्रीकृष्ण उवाच:-

तत्रास्ति मत्कारणं अद्वितीयं रामः परंब्रह्म विशुद्धबोधम् ।
विधीशनारायणशेष पुर्वश्चाहं च तं वर्णयितुं न शमः । । ३ । ।

श्रीनारायण उवाच:-

श्यामं वारिजपत्रनेत्रममलं प्रज्ञानमुर्ति हरिं
विद्युद्दीप्तपिसंगरभ्य वसनंभास्वक्तिरीटोज्वलमं ।
कर्णात्वंवितहेमुकुण्डललसद्भवल्लिमत्यद्भुतं
श्रीमंतं भगवंतमिदुहसि श्रीजानकीशं स्मरेत् । । ४ । ।

श्रीभगवान् उवाच:-

कर्ता सर्वस्य जगतो भर्ता सर्वस्य सर्वगः ।

संहर्ता कार्यजातस्य श्रीरामः शरणं मम । । ७ ।

शिव उवाच:-

यः पृथ्वीभरवारणाय दिविजैः सं प्रार्थितश्चिन्मयः

संजातः पृथ्वीतले रविकुले मायामनुष्योऽव्ययः ।

निश्चक्रं हतराक्षसः पुनरगाद् ब्रह्मत्वमाद्यं स्थिरां

कीर्तिं पापहरां विधाय जगतां तं जानकीशं भजे । । ६ । ।

साकेतेलोकनाथः प्रथितगुणगणो लोकसंगीत कीर्तिः

श्रीराम सीतयास्तेऽखिलजननिकरानन्द संदोहमुर्तिः ।

नित्यश्रीनिर्विकारो निरवधिविभवो नित्यमायानिरासो

मायाकार्यानुसारीमनुज सदा भांति इव देवोऽखिलेशः । । ७ । ।

पार्वती उवाच:-

वदन्ति राम परमेकमाद्यं निरस्तमायागुण संप्रवाहम् ।

भजन्ति चाहर्निशं प्रमत्ताः परं पदं याति तथैव सिद्धाः । । ८ ।

श्रीविनायक उवाच:-

नीलेंदीवरतुल्य श्यामवदनं पीताम्बरालंकृतं

मुद्रां ज्ञानमयीदधानमपणं पद्मासने संस्थितः ।

सीता पार्श्वगतां सरोरुहकरां विद्युन्निभां राघवं

पश्यतं मुकुंदागदादि विविधा कल्पो ज्वालांगं भजे । । ९ । ।

श्रीब्रह्मा उवाच:-

भक्तिभुक्ति विधायिनी भगवतः श्रीरामचन्द्रस्यहे

लोकाः कामूदुघाघ्नि पद्मयुगलं सेवध्वमत्युत्सुकाः ।

नानाज्ञान विशेषमंत्रविति त्यक्त्वासुदूरेभृशं

रामं श्यामतनुरस्मणरि हृदये भातं भजध्वंवुधा । । १० । ।

श्रीशेष उवाच:-

दुकूलवासाः सकरीटकुण्डलः केयूरेशोभावरकं कणान्वितः ।

कन्दर्पकोटिश्रियमुद्बृहन्नपो राजाम्यवस्यैरुपं सप्लतो वभौ । । ११ । ।

श्रीवाराह उवाच:-

इदं शरीरं शतसंधिजर्जरं पतन्य वश्यं परिनाम दुर्वहं ।

सर्वाचारविहीनो पितापक्लेशादि संयुक्तः । । १२ । ।

इन्द्र उवाच:-

प्रपन्नाखिलानंद संदोहदोहं प्रपन्नार्तिनिः शेष नाशाभिधानं ।

तपयोगयोगीश भावाभिभाव्यं कपीशादिमित्रं भजे रामचंद्रं । । १३ । ।

श्रीदेवा उवाच:-

द्विजोराक्षसो वापि पापि वा धार्मिकोऽपि वा ।

त्यजेनकलेवरं रामं स्मृत्वा याति परं पदं ।। १४ ।।

कौशलेन्द्र उवाच:-

एतत्तदुक्तं अव्यक्तं अक्षरं ब्रह्म निर्मितं ।

देवानां हृदयं सौम्यं गुह्यं रामः परं तपः ।। १५ ।।

श्रीविश्वामित्र उवाच:-

अहं वेद्मि महात्मानं रामं सत्य पराक्रमं ।

वशिष्ठोऽपि महान् जायते मे न पसि स्थिताः ।। १६ ।।

वशिष्ठ उवाच:-

आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसम्पदाम् ।

लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ।। १७ ।।

वामदेव उवाच:-

आर्त्तानामार्तिं हर्तारं भीतानां भीतिनाशनं ।

द्विषतां कालदंडं तं रामचन्द्रं नमाम्यहम् ।। १८ ।।

भीष्म उवाच:-

रामो दाशरथिर्भुत्वा सेतुर्वध्वा महादधौ ।

जघान राक्षसेन्द्रं यः तस्मै क्षेत्रात्मने नमः ।। १९ ।।

हारीत उवाच:-

सुर्योदये यथा नाशमुदेति ध्वान्तमाश्रयवै।

तथैव राम स्मरणाद् विनाशं यांत्युपद्रवाः ॥२०॥

श्रीदेवागनां ऊचः-

धन्यं मुखं पश्यत वीरधाम्नः श्रीरामदेवस्य पयोजनेत्रं।

यद् दर्शनं धातमुखासुराऽपि प्राप्नुर्महाभाग्य युतावयन्त्वहो ॥२१॥

श्रीपुरवासिन ऊचः :-

धन्या वयं ये रामस्यपश्यामो मुखपंकजं।

ब्रह्मादिसुर दूरदर्शहृत्य रामकृतो वयम् ॥२२॥

श्रीपुरवासिनी ऊचः :-

ये रामं संस्मरिष्यन्ति धास्यन्ति च वदन्ति ये।

तेषामपिय यः पानं भविष्य न जानु चित ॥२३॥

श्रीप्रह्लाद उवाच:-

राम जपतां कुतो सर्वताप शमनैक भेषजम् ।

पश्य तात मम गात्र सन्निधौ पावकोऽपि सलिलायते धुना ॥२४॥

श्रीसुर्य उवाच:-

इंद्रः पतिष्यति क्षिप्रं पतिष्यन्यपि पद्मजः ।

न पतिष्यन्ति तनुजा रामस्य निजसेवकाः ॥२५॥

शत्रुघ्न उवाचः -

अनेकदुख पाथोधिंतीर्णा राम तव अव्यय।

मामप्युद्धर दुखस्थं राम राम कृपानिधे।।२६।।

पुष्कल उवाचः -

ये केचिद् दुस्तरं प्राप्य रघुनाथ स्मरन्ति हि।

तेषां दुखोदधिः शुष्को भविष्यति न संशयः।।२७।।

श्री अन्नपूर्णा उवाचः-

भज श्रीरघुनाथं त्वं कर्मणामनसा गिरा।

नैः कोपस्ये न लोकेशं नोषयस्व महामते।।२८।।

लोमेश उवाचः-

रामान् नास्ति परोदेवो रामान् नास्ति परं व्रतम्।

न हि रामात् परो योगो नहि रामात् परो मखः।।२९।।

आरयण्क उवाचः -

मुढो लोको हरिं त्यक्त्वा करोत्यन्य समार्चनम्।

रघुवीरं रमानाथं स्थिरैश्वर्यं पद प्रदम्।।३०।।

शौनक उवाचः -

रामेति वर्णद्वयमादरेण सदा स्मरणं मुक्तिमयैतियतुः।

कलौयुगे कल्मषान सा नामन्यत्र धर्मे खलुनाधिकारः । । ३१ । ।

निषाद उवाच:-

यन् नाम स्मृतिमात्रतोऽपरिमितं संसारचारांनिधिंती
त्वार्गगच्छति दुर्जनोपि परमं विह्वो शाश्वतम्।

तस्यैव स्थितिकारिणास्त्रि जगतां रामस्य भक्ताः प्रिया
युयं किं न समुद्रमात्रनरणो शक्ताः कथं वानराः । । ३२ । ।

श्रीलंका उवाच:-

धन्याप्यहम् अद्यचिराय राघव स्मृतिर्मम आसीद् भव
पाशमोचिनी।

तद् भक्त संगोप्य दुर्लभो प्रसीदतां दाशरथिः सदा हृदि । । ३३ । ।

शुकशरणावूचन्:-

सत्संगति कुरु भजस्व हरिं शरण्यं श्रीराघवं मरकतोपलकांतिं।
सीतासमेतं निशंघृतचापवाणां सुग्रीवलक्ष्मणसेवितांघ्रिम् । । ३४ । ।

माल्यवान् उवाच:-

यत् पाद पोदनमाश्रित्य प्रज्ञानभव सागरात्।
तरन्ति भक्ति पूतास्ते त्यों रामो न मानुषः । । ३५ । ।

कुम्भकर्ण उवाच:-

ये रामं एवं सततंभुवि शुद्ध सत्त्वा

ध्यायन्ति रामचरितानि पठन्ति संतः ।

मुक्तास्त एव भवभोग महाहिपाशैः

सीतापतेः पदमनंत सुखं प्रयाति । । ३६ । ।

रावण उवाच:-

क्लेशादि पंचकतरंगयुतभ्रमद्वयं

दारात्मजाप्रधनबंधुझषाभियुक्तं ।

और्वानिलाभनिजरोषमनंग जालं

संसारसागरमतीत्यं हरिं व्रजामि । । ३७ । ।

मंदोदरी उवाच:-

व्यक्तमहायोगी परमात्मा सनातनः ।

अनादिमध्यनिधनो महतो परम महान् । । ३८ । ।

त्रिजटा उवाच:-

परं ब्रह्म परं तत्त्वं परं ज्ञानं परं तपः ।

परं बीजं परं क्षेत्रं परं कारणकारणं । । ३९ । ।

श्रीजानकी उवाच:-

स पित्रा च परित्यक्तस्सुरैश्च परमहर्षिभिः ।

त्रीलोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणागतः । । ४० । ।

स तं निपतितं भुमौ शरणयः शरणागतम्।

वधार्हमपि काकुत्स्थ कृपया पर्यपालयन् ॥ ४१ ॥

श्रीमारुतिरुवाच:-

रामो माता मत्पिता रामचन्द्रो रामः स्वामी मत्सखा रामचंद्रः ।

सर्वस्व में रामचन्द्रो दयालुर्नान्यं जाने नैव जाने नैव
जाने ॥ ४२ ॥

चंपक उवाच:-

मम माता रघोर्नाथो मत्पिता राघव स्मृतः ।

मम बंधु रामचंद्रः स्वजनो मम राघवः ॥ ४३ ॥

सनतकुमार उवाच:-

सकृत प्रपन्नाय तवास्मि वादिने यस्य प्रतिज्ञास्तु अभय प्रदाने ।

रामेतिनामार्पित सर्वकामः सश्रेयसे नास्तु महादयालुः ॥ ४४ ॥

श्रीकुत्स उवाच:-

त्वं चेद् दयालुर्न भवेर्भवस्मिन् सत्संगतिः केन जनेन त्वभ्या ।

मदेश सर्वज्ञ सदासदार्त त्राणाय जागर्ती दृढ वर्तन्ते ॥ ४५ ॥

च्यवन उवाच:-

इत्यादि राम चरणस्मरण प्रवृद्ध

प्रेमव्रज प्रसत् गद्गद वागदश्रुः ।

श्रीरामचंद्र रघुपंगव धर्ममुर्ते

भक्तानुकंपकसमुद्धर संसृतेर्ममि । ४६ ।

श्रीशुक उवाच:-

यस्यामल नृपसदस्सुयशोऽधुनापि

गायन्त्यघघ्नमृषयो दिग्भिन्द्रपट्टम् ।

तं नाकपालवसुपालकिरीटजुष्ट

पादाम्बुजं रघुपतिं शरणं प्रपद्ये ॥४७॥

श्रीउद्धव उवाच:-

किं चित्रम् अच्युत तव एतद् अशेषबंधो

दासेष्व नन्यशरणोषयदात्मसत्त्वम् ।

योरो चयत्सहमृगै । स्वयं ईश्वराणाम्

श्रीमत् किरीटं तटपीडित पादपीठः । ४८ ।

श्रीकरभाजन उवाच:-

त्यक्तासुदस्यजसुरेप्सित राज्यलक्ष्मी

धर्मिष्ठ आर्य वचसा पद गाद्यरण्यम् ।

मायामृगदयितयेसिनमन्वधावद्धंदे

महापुरुष ते चरणारऽविंदम् । ४९ ।

श्रीसनक कुमार उवाच:-

श्रीरामचंद्र रघुपंगव राजवर्य राजेंद्र राम रघुनायक राघवेश ।
राजाधिराज रघुनन्दन रामचंद्र दासोऽहमद्य भवतः
शरणागतोऽस्मि । । ७० । ।

वेदव्यास उवाच:-

हा राम हा रमण हां जगदेकाशीर
हा नाथ हा रघुपतेः किमुपक्षसेमां ।
दीनं दयाजलनिधे निजभक्तसाधो
त्वं साधुवत्सल इति प्रथितः प्रभुरि । । ४१ । ।

सुत उवाच:-

परम कारुणि को न भवत्परः परमणोच्यतमो नहि मत्परः ।
इति विंचित्यहृदामपि किंकरे पदुचितं रघुवीर तदाचर । । ४२ । ।

श्री हनुमान उवाच:-

हाचाथहानरवरोत महादयालो
सीतारुचि रकुंडल शोभिवक्त ।
भक्तार्ति दाहक मनोहररुप धारिन
मां वंधना ततपदिमोचयमाविलंव । । ४३ । ।

श्रीराम उवाच:-

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणगतान्।

मोचयिष्यामि सर्वेभ्यः पापेभ्यः शास्त्र संशयः ॥ ४४ ॥

विभीषण उवाच:-

नमः सीतापतेनंत नमः कारुणिकोत्तम्।

रावणारे नमस्तुभ्यं त्राहिमाम् भवसागरात् ॥ ४५ ॥

ऋषय ऊचः :-

त्वमासाद्य महात्मानं धर्मज्ञं धर्मवत्सलम्।

श्रुतिं त्वान्नाथ वक्ष्याम तच्चनः क्षंतुमहर्षि ॥ ४६ ॥

ब्राह्मणा ऊचः -

अप्रतमनस्त्वयाकिंचिद् भगवन् भुवनेश्वर।

यन्नोत हृदयं विश्वं तमोहंसिस्वरोचिषा ॥ ४७ ॥

माता कौशल्या उवाच:-

देव त्वद्रूपमेतन्मे सदा तिष्ठतु मानसे।

आवृणोतु न मां माया तव विश्वविमोहिनी ॥ ४८ ॥

माता कैकेई उवाच:-

पाहि विश्वेश्वर अनंत जगन्नाथ नमोस्तुते।

छिंधि स्नेहमयं पाशं पुत्रवित्तादि गोचरं ॥ ४९ ॥

भरत उवाच:-

अहं प्रपन्नोऽस्मि पद्मप्रजंभवापवर्गं तं योगि भावितम् ।
यथां जसाज्ञानमपारवारिधिं सूखं तरिष्यामि तथा
नुसाधिमां । । ७० । ।

श्री काकभुशुण्डि उवाच:-

भो श्रीराम महाबाहो भक्तिं मे देहि निश्चलाम् ।
अनेन बालरूपेण सदा मे हृदय बस । । ७१ । ।

अहिल्या उवाच:-

यस्यावतारचरितानि विरंचिलोके
गायन्ति नारदमुखा भवपट्टजाद्याः ।
आनन्दजाश्रुपरिषिक्तकुचाग्रसीमा वागीश्वरी
च तमहं शरणं प्रपद्ये । । ७२ । ।

श्रीजनक उवाच:-

यत् पादपंकजपरामसुरामयोगि
वृन्दैर्जितं भवभयं जितकालचक्रैः ।
यन्नामकीर्तनपरा जितदुःखशोका
देवास्तमेव शरणं सत्यं प्रपन्ना । । ७३ । ।

जटायु उवाच:-

त्रिभुवनकमनीयरूपमीड्यं
रविशतभासुरमीहितप्रदानम्।
शरदमनिशं सुरागमुले
कृतनिलयं रघुनन्दनं प्रपद्ये।। ५४।

विद्याधर उवाच:-

इतः पर त्वच् चरणारविन्दयोः स्मृतिः सदामेस्तु भवपशांतये।
त्वं नाम संकीर्तनमेव करोतु मे कर्णपुटं त्वदीयं।। ५५।।
कथामृतं पातु करद्वयं ते पादारविंदास्वर्णमेघ कुर्यात्।
शिरश्चते पादयुगं प्रणामं करोतु नित्यं भवदीयमेव।। ५६।।

भूमि उवाच:-

तवनिजजनसार्द्धसंगमो मे मदीशः
भवतु विषय वन्धक्षेदने तीक्ष्णखर।
त्वं चरणसरोजस्थानदानैकहेजुर्जनुषिजनुषि
भक्तिं देहि पादारविंदे।। ५७।।

शबरी उवाच:-

तव दासस्य दासानां शतसंख्योत्तरस्य च।
दीसीत्वे नाधिकारोऽस्ति कुतः साक्षात्तवैव हि।। ५८।।

कथं रामाद्य मे दृष्टस्त्वं मनोवागमोचरः ।

स्तोतुं न जाने देवेश किं करोमि प्रसीद मे । । ७९ । ।

बालि उवाच:-

मामप्यगतधर्माणांव्यतिक्रान्तपुरकृतम् ।

धर्मं सहित यावाच्चा धर्मज्ञ परिपालय । । ८० । ।

सुग्रीव उवाच:-

त्वत् पादपद्मार्पितचितवृत्रि

स्त्वन्नाम संगीतकथा वाणी ।

त्वद् भक्त सेवानिरतौकरौ मे

त्वदंगसंगं लभन्ता मंदगम् । । ८१ । ।

तारा उवाच:-

शृण्वन्ति गायन्ति च ये कथास्ते रघुनंदन ।

पश्यन्ति तव पादाज्वं भवार्णव तु तारकम् । । ८२ । ।

समुद्र उवाच:-

न त्वा वयं जटुधियो नु विदाम

भुमन् कुटस्थादिपुरुषं जगतामधीशं ।

यत् स्त्वतः सुरगणा रजसः प्रजेशा

मन्योश्च भुमिपतयः स भगवान् गुणेश । । ६३ । ।

विवुधा उवाच:-

हरविरंचि तु तं तव पादयो

र्युगलमीप्सितकामसमृद्धिददं ।

हृदि पवित्रय वादिचिह्नितैः

सुरचितं मनसा स्पृहयामते । । ६४ । ।

राजान ऊचः -

दिष्टयाते कमलवरेक्षरांसुनांसं

ताम्रोमुखमिदमघश्रुक्तदंतं ।

पश्यामो विजये समाहेवेषु नित्यं

भ्राजंतंनिशिशरदीवयुर्णं चंद्रमा । । ६५ । ।

बिल्व उवाच:-

कौशल्या सुप्रजा राम नमस्ते पंकजेक्षण ।

राजराजेन्द्र पुत्राय नमस्ते राघवाय च । । ६६ । ।

डिंडिर उवाच:-

नमो रामाय भद्राय महाराजाय ते नमः ।

सर्वभुतनिवासाय ब्रह्मण्याय नमो नमः । । ६७ । ।

त्वम् प्रेमयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तम धार्मिकश्च।

अक्षयकीर्तिश्च विचक्षणश्च क्षमावानक्षतजोपमाक्षः ॥ ६८ ॥

भरद्वाज उवाच:-

त्वन् मंत्रजापको यस्तु त्वामेव शरणं गत।

निर्द्वंद्वानि स्पृहस्तस्य तं हृदय ते समंदिरम् ॥ ६९ ॥

वाल्मीकी उवाच:-

पश्यन्ति ये सर्वगुहाशयस्थं

त्वां चिद्घन सत्यमनंतमेकम्।

अलेपकं सर्वगतं वरेण्यं

तेषां हृदज्वेवस सीतया सह ॥ ७० ॥

अत्रि उवाच:-

राम त्वमेव भुवनानि विधाय तेषां

संरक्षणाय सुरमानुष तिर्य्यागादीन्।

देहान्विभर्षिनचदेरुगुणौर्विलिप्त

त्वत्तो विभेत्यखिलमोहकरी च माया ॥ ७१ ॥

बालखिल्या उवाच:-

वक् श्रीरिवं परिमितासकृतैरुपाता

वक्त्रमोत्थितेयम च लामहती विभुति
राम त्वदुत्तम कुंजया मुनीनां
स ईन्द्रादि संपदपितुच्छकपर्दिकैव । । ७२ ।

याज्ञवल्क्य उवाच:-

रामचन्द्रमहेष्वास रघुवीर नृपोत्तम ।
भो दशास्पतक अस्माकं रक्ष देहि श्रियं च मे । । ७३ ।

परशुराम उवाच:-

यावत् त्वत् पाद भक्तानां संग सौरव्यं न विंदति ।
तावत् संसारदुखौघैनी विमुच्यन् नरः सदा । । ७४ ।

शरभंग उवाच:-

को वा दयालु स्मृति कामधेनु
रन्यो जगत्यां रघुनायक दहो ।
स्मृतो मया नित्यं अनन्य भाजा
ज्ञात्वा मुर्ति मे स्वयमेवंवात । । ७५ ।

सुतीक्ष्ण उवाच:-

त्वन् मंत्र जाप्यहम् अनंतगुणाप्रेमय
सीतापते शिवविरंचिसमाश्रितांघ्रे ।

संसारसिंधु तरणाम् लंकाद्योत राम
अभिराम सततं तव दासदासः ।।७६।।

अमस्त्य उवाच:-

सदामे सीतयासार्द्धं हृदय वस राघव।
गच्छ नस्तिष्ठतो वापि स्मृति स्यान्मे सदात्वपि।७७।।

देव समुदाय उवाच:-

जय मत्स्याद्यासंख्या अवतारोद्भव कारणं।
ब्रह्माविष्णुमहेशादि संसेव्य चरणाम्बुज।।७८।।

गंधर्व उवाच:-

नमस्ते रामभद्राय वेधसे परमात्मने।
अयोध्याधिपते तुभ्यं नमः सौमित्रि सेवितः ।।७९।।

वरुण उवाच:-

त्वम् देवाधिपतिश्चविह्व जानंति नत्वां पुरुष विना माम्।
सहस्रकृत्वस्तु नमो नमस्ते प्रसीद देवेश नमो नमस्ते।।८०।।

श्रीराम उवाच:-

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते।
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद् व्रतं मम।।८१।।

सुग्रीवप्रमुखा सचिव ऊचः:-

त्वं हि सत्यंव्रत शूरो धार्मिको दृढविक्रमः ।

परोक्ष्यकारी स्मृतिमान् निसृष्टात्मासुहृत्सु च । । ८२ ।

नारद उवाच:-

वरं नया चे रघुनाथ रघुनाथ युष्मतपादाब्जव भक्ति सततमास्तु ।

इदं प्रियं नाथ वरं प्रयच्छ पुनः पुनः स्वामि वयाचे । । ८३ । ।

सहस्रानन उवाच:-

कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ।

पंचांगोपसनेन एव रामभक्ति प्रजायते । । ८४ । ।

लोमश उवाच:-

नास्तिकाय ना वक्तव्यं न चाऽश्रद्धालवे पुनः ।

निंदकाय शठायापि न देयं भक्त वैरिणे । । ८५ । ।

रामभक्ताय शांताय कामक्रोधवियोगिने ।

व्यक्तवयं सर्वदुखस्पनाशकारकम् उत्तमं । । ८६ । ।

शिव उवाच:-

दिनेदिने पापं च यं प्रकुर्वन्

पठेन्नरश्लोकमपीहभक्तया ।

विमुक्त सर्वाधि च यः प्रयाति

रामस्य सालोक्यम् अनन्य लभ्यम् ।। ८४ ।।

विश्वामित्र उवाच:-

रामाय रामभद्राय रामचंद्राय वेधसे ।

रघुनाथाय नाथाय सीतया पतये नमः ।। ८५ ।।

प्रपन्नैः सुगीतां हरेर्भक्तिदात्री

कलेर्दोषहत्री पठिष्यन्ति लोके ।

जनाये भवेद् रामभक्तिश्च तेषां

नतिर्मस्तुतेभ्यो मनः कायवाग्भिः ।।

इति श्रीरामप्रपन्नगीता समाप्ताः